

TITVLVS XXX

qui audierat Linum thebanū: qui quidē Linus Cadmum
Agenoris habuerat præceptorē. At m̄lto antea phibent
scripsisse poetica: & apud ægyptios Vulcanus: & pleriq̄
prophetæ: & belli troiani temporibus Sibylla. Nūc ad ea
respondi singula: quæ petierat. Cæterum est ut pseueres:
nec te unq̄ querere pudeat quæ nescis: cū multo nescire
sit turpius. Ex Mediolano. v. Idus Februarij.

Synonyma doctrinalia.

Ita fac mi fili semper roga.

Vt multa discas: querenda sunt plurima.

Nihil est tibi temporis terendū: ut discas assidue.

Sipunctaris præceptorē semp nunq̄ te pœnitabit.

Fies summopere doctus: si semper queris.

Efficere ptissim⁹: si studebis: & quæ nō itelligis postulabis

Sin escis fœdū est: si queris pulchrum.

Quid magis discipulū decet q̄ aliquid assidue querere.

Nihil magis est discipulo propriū q̄ ut querat doctorem
aliquid assidue.

Si fabri simus fabricando: multomagis docti rogando ac
exercendo.

Magnus eris in litteris: si semp aliquid audis.

Nō ut te scire putas (fies doctior) sed ut assidue aliquid discas

Ne te pudeat scire uelle: quæ nescis.

Ilos non audias quos pudet magistros audire: cum maiores
natū sunt.

Ab illis qui uel senes audiebant bonaꝝ artium præceptores: exemplū tibi uendica.

Nihil in hoīe ignorātia turpi⁹ est: sed turpissimū ptinacia.

Debes semp uidere multa: & quæ nō tenes sciscitari.

Haud difficultis in querēdo sis: ubi doctore facilē habes.

Titulus. xxx.

Munificalis familiaris.

Aristoteles Munificentia illā esse uirtutē: Aristoteles docet: quæ maiores ac plures sibi uendicat amicitias. Conciliantur enim munificis populorum animi: fiuntq̄ in eos omnia boni

num genera
præteritū d
doct̄ & bon
enim mem
est opus q
Sic q̄ pœnit
tibido dem
me cogere in
tūfectu ualeat
elle targioni
Vale. Ex Me

Bo cōtent
tate exigu
te benach
cui non fin
xime te qu
mans frōr
cōsiderat
que datā fin
Mediolano. p

In corpora
datā ī ut
elle locat
mita voca
uel amet
in uirtutis
nores min
solent: ut
enim ut di
donent p
recte admī
gari uel c
ut multa do

TITVLVS XXX

num genera deditissima. Id ego considerans sape: in eos
praelertim esse debere me munificū duco: qui uiri sunt &
docti & boni: qui merent̄ omnē munificentia. Ex eorum
enim memoria nunc excidūt munera: & a nobis factum
est opus: qđ semp laudatur sint qui recti quippiā sentiūt.
Scio quātus sis: qđqđ doctus: qđqđ multo merearis plura: qđ
tibi dono dem. Cuperē posse tanta ministrare tibi: quātā
me cogeret incredibilis tua uirtus. Sed ubi uolūtati nō sa-
tisfiet: facultatē admittes: & æqua mēte feres paruā hanc
esse largitionē meā: quā fortunā debilitas tenuioreē fecit.
Vale. Ex Mediolano. iiiij. Idus Februarij.

Munificalis familiarissima.

Eo cōtentus sis munusculo qđ ad te dedi: nec eius parui-
tatē exiguitati uolūtatis ac facultatis ascribe. Sū em̄ ea in
te beniuolētia: ut nihil ad te dare tantū me posse uideam:
cui non sint assidue defutura qđplurima. Mereri autē ma-
xima te quæqđ non nescio: in quo tam diuina potius qđ hu-
mana sit uirtus. Accipe qđfamiliarissime quod in me fuit: &
cuius rem minimā animi magnitudo maximā faciat. Non
quæ data sint animaduerte: sed qui dederit. Bene uale. Ex
Mediolano. iiij. Idus Februarij.

Munificalis Grauis.

Theophrastus largitionē inquit: fundū non babere. Qui Theophra-
dat em̄ (ut Aristoteles docet) si liberalis & haberī uult & stus
esse: sciat liberalitatem a dando dictam esse. Nam philoti-
mia uocatur apud Gr̄ecos: quippe quæ amicos honoret Plato
uel amet honorare. Qđ si Platone teste: honoram⁹ aliquē
in uirtutis testimoniu: manifesto constat huiusmodi bo-
nores m̄tneribus ab ijs esse implendos a quib⁹ imprimis
solent: ut ab habentibus facultates: expectari. Principes
enim ut ditiores sunt reliquis: sic & fortunas habent quas
donent ppensiones. Quare ne sua largitio fundū habeat Theophras-
tus: recte admonet Theophrastus: ut nihil in principe turpi⁹ stus
qđaurū uel cumulare uel cupere: ita p̄æclarissimū in ijs est Aratus
ut multa donet. Arati Sitionij laudatū ē illud i suos ciues Cæsar

TITVLVS XXX

- Cæsar** munificetiæ gen^o. Et cæsaris in ærario p pp'l'm partiēdo:&
Cyrus Cyri: qui liberalissimus fuit in largiendo magnificetiæ: qd
 de nobis dicturos esse multos opinemur: si cum admodū
 pauca partuaq; possimus: ut multa donem^o & magna. **No**,
Tullius lim ab alijs rapere: ut alijs donem: ut illud improbat **Tul**,
Curius lius: Sed malim debere semp plurima: ut habeā unde mul
 to elargiar plura. Q me delectat respōstū illud **Curij**: Nol,
Fabritius le Romanos aurum: sed aurum habētibus imperare uel,
Crœsus le. Q eo Fabritij lator: cū a Sannitib^o aurū noluit dices i,
Midas digne sibi usum fieri: si ab illis ea caperet: quibus eis usus
Phinaus esset: cum ipse nesciret uti. Qua sum^o uirtute simillimi su
 peris alia magis: q liberalitates. Quid autē in principe fo,
 di? q si thefaux augeat: instar Crœsi Lydiae regis: aut Mi
 dæ: aut Phinai: quibus thesaurorū magnitudo plurimum
 obfuit. Ego dono & libenter: & s̄aepē & illis imprīmis qui
 merent cū uirtute: meq; ad donandū iuitant. Accipe qd
 minimū ad te dedi: nec rei tenuitatē potius q uolūtatem
 specta. Si em ad ea: quæ te decent & quæ tuae debent lau,
 di hæc cōferas: nihil acceperis: munus corrut. Si meam
 metiris facultatem: supplebit uolūtas qd defuit largitati:
 Ad hæc aūt neqñ meanegligas: te hortor aliquñ ad me scri
 bas nō nihil: ut intelligas: quāto ab me plura sis habitur^o q
 ab illis qui me multo sunt ditiones maioresq; principes.
 Cognosces Platonicū illud: Nō in imperio: sed in mente
 cōsistere principatū. Audio & tibi filios esse. Filiæ si nu,
 bent: eis institui dote. Filios quot ad me dederis: curabo
 apud me q liberalissime: nō educari solum: sed eruditiri: ut
 meā erga te tuosq; omnis cognoscas beniuolentiā. Si qd
 est aūt: aut nūc: aut deinceps: quod aliud ab me postules:
 fac ut scia. Nihil es a me frustra petitur^o. Vale. Ex Medio,
 lano pridiē Idus Februarij.
- S**ynonyma m̄tinificalia:
 Accipe munusculū ea mente: qua dedi.
 Paruitatē muneris magnitudo nostræ cōp̄eset uolūtatis.
 Indulge dono: si meā nō exprimit mente.

Promefac
Si tanta res
Habes a me
Non queris
Scio quid sit
Si tammet
præterea,
Debet tibi mi
Nihil est q p
Tanta est tua
aī datus
Nullum fer
animō so
Fieres a m
gellem)
Fer aqua
quodpa

Candidū si
ut nec more
egyptiacū can
q̄ma terub
ut non alios
serem. Ni
erat rēpō
s̄istit tua
etius exeq
sed detem
restitutū
designatā
sit deinceps
te adiuvare
amicis; chēte
Audi est em

TITVLVS XXXI

Pro mea facultate donū capis: nō p animi magnitudine.
Si tanta res esset mea quāt⁹ ē anim⁹: maiora longe capes.
Habes a me signū animi non ingrati.
Non quæ te deceant: dedi: sed quæ possim.
Scio quæ sis merit⁹: at tu nō nescis quāta sit facultas mea.
Si tuam metiris uirtutem: fac ut & quid ego possim non
præterreas.
Debeo tibi maxia: sed cogit ipotēs tenuitas reddere pua.
Nil est qd plus cupiā q̄ ut habeas ab me quæ merit⁹ es.
Tanta est tua uirt⁹ ut uel cū sanguis meus ac spirit⁹ dono
tibi datus sit: debere adhuc me tibisciā alia.
Nullum seruarem in largiendo tibi modū: si possem rem
animo suppeditare.
Fieres a me q̄ditissimus ubi fortuna uoluntati meæ (quod
uellem) ministraret.
Fer æqua mente si nō misi: quod uellem munus ad te: sed
quod potui.

Titulus. xxxij.

Turidicitalis familiaris.

Cum illud sit iudicis propriū: qd apud Demosthenē legiē Demosthei
ut nec amore: nec odio: aut alliciae: aut prouoce: nō tam nes
ego hac in causa mutuae fauebo tuæ in me beniuolentiæ:
q̄ mea seruabo fidē. Hoc enim a me poscit iurisditio mea
ut non alios corrīgam: alios præteream: alios perdā: alios
seruem. Vocauit in ius te me coram: ad ea quæ petiturus
erat: responsurum Curius. Ad diem constitutā non acces-
isti: ut tuam damnemus contumaciā instat: aut negemus
ei ius exequi: opus est: aut te damнемus. V trūq̄ difficile
sed deterius illud: q̄ obrem aut buc accedas est necesse:
restituim⁹ em̄ adbuc tibi ueniēdi rñdendiq̄ locū: aut post
designatā diem nō eris indamnatus. Dies aut a nobis tibi
sit deinceps ad. xiiij. designata kalēdas decembris. Cupio
te adiuuare in ijs oib⁹ quæ mea sint: ære: domo: subsidijs:
amicis: cliētelis: at i ijs quæ mea nō sūt sed legis haud qc̄q.
Aliud est em̄ priuatū amicū esse: aliud publicā gerere per-